

beschikking

Datum	22 mei 2019
Nummer	RWS-2019/17307
Onderwerp	Wijziging van de watervergunning als bedoeld in artikel 6.26, tweede lid Waterwet, ten behoeve van het plaatsen, testen en bedrijven van een Battolyser pilot plant. Zaaknummer RWSZ2019-00001518.

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat beschikt op grond van de in dit besluit opgenomen overwegingen op een aanvraag om wijziging van de vergunning van 7 juli 2009, met kenmerk DNN 2009/3457, met bijbehorende wijzigingen. De aanvraag is ingediend door Nuon Power Projects I BV, gevestigd aan de Synergieweg 11, 9979XD te Eemshaven (hierna: Nuon).

De aanvraag is ontvangen op 25 januari 2019 en geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2019-00001518.

Nuon is bij brief met kenmerk RWS-2019/10348, d.d. 20 maart 2019, schriftelijk op de hoogte gebracht van het feit dat de aanvraag op grond van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) nog onvoldoende gegevens of bescheiden bevat om deze in behandeling te kunnen nemen en is in de gelegenheid gesteld om de ontbrekende gegevens of bescheiden voor 11 april aan de aanvraag toe te voegen. Een aanvulling op de aanvraag is op 3 april 2019 ontvangen en geregistreerd onder hetzelfde zaaknummer.

Op 21 maart 2019 is Nuon op de hoogte gebracht van het bij besluit met kenmerk RWS-2019/10602 om de beslistermijn met 6 weken te verlengen.

Nuon is bij brief met kenmerk RWS-2019/17663, d.d. 8 mei 2019, schriftelijk op de hoogte gebracht van het feit dat de aanvraag op grond van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) nog onvoldoende gegevens of bescheiden bevat om deze in behandeling te kunnen nemen en is in de gelegenheid gesteld om de ontbrekende gegevens of bescheiden voor 24 mei 2019 aan de aanvraag toe te voegen. Een aanvulling op de aanvraag is op 13 mei 2019 ontvangen en geregistreerd onder het in het onderwerp genoemde zaaknummer.

Bij brief met kenmerk RWS-2019/18370, d.d. 13 mei 2019 is Nuon gevraagd om nogmaals een aanvulling op de aanvraag toe te voegen. Op 20 mei 2019 is een

aanvulling ontvangen en geregistreerd onder het in het onderwerp genoemde zaaknummer

Datum
22 mei 2019
Nummer
RWS-2019/17307

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat de aan Nuon verleende vergunning van 7 juli 2009, met kenmerk DNN 2009/3457, de bij besluit van 29 april 2011, met kenmerk DNN 2011/1561 gewijzigde vergunning, en de bij besluit van 18 september 2012 met kenmerk DNN 2012/3126 gewijzigde vergunning, als volgt te wijzigen:

- I. Artikel 1 Afvalwaterstromen wordt gewijzigd.
- II. Artikel 4 Lozingseisen afvalwater wordt gewijzigd.

De wijziging, zoals deze in paragraaf 4.2 van dit besluit is beschreven, voldoet aan de in artikel 6.26, tweede lid van de Waterwet gestelde eisen. De wijziging kan als zodanig worden vergund.

Daarbij dienen de in hoofdstuk 3 genoemde voorschriften in acht te worden genomen.

3. Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewater-lichaam

Artikel 1 wordt gewijzigd door:

- Artikel 1, lid 1, sub k en artikel 1, lid 1, sub l toe te voegen;
- lid 5 te wijzigen;
- lid 6 te wijzigen;
- lid 7 toe te voegen.

Artikel 1 lid 1, lid 5, lid 6, en lid 7 komen daarmee in zijn geheel als volgt te luiden.

Artikel 1 Afvalwaterstromen

1. De afvalwaterstroom die wordt geloosd, mag uitsluitend bestaan uit de volgende deelstromen:
 - a) koelwater (hoofdstroom);
 - b) sperwater koelwaterpompen;
 - c) retourwater van de afscheidingsinstallatie afkomstig van de technische voorzieningen voor het beperken van de inzuiging van aquatische organismen;
 - d) RO-retentaat en terugspoelwater van de demineralisatie installatie (via afsluitbare verzamelopvangbak);
 - e) Niet verontreinigd en mogelijk licht verontreinigd hemelwater (via

- olie/waterafscheider en verzamelopvangbak);
- f) procesafvalwater, incidenteel te lozen afvalwater afkomstig van het gesloten koelwatersysteem (via olie/waterafscheider, opvangput en verzamelopvangbak);
 - g) schrob-, lek- en spoelwater (via olie/waterafscheider en verzamelopvangbak);
 - h) ketelspuiwater STEG's (via spuitank, opvangput en verzamelopvangbak en, indien vereist voor neutralisatie, via het calamiteitenbassin, olie/waterafscheider en tweede verzamelopvangbak);
 - i) ketelspuiwater hulpketels (via spuitank, olie/waterafscheider en verzamelopvangbak);
 - j) bluswater (via calamiteitenbassin, olie/waterafscheider en verzamelopvangbak) na overleg met bevoegd gezag;
 - k) Condensaatwater van de H₂-koeler van de Battolyser pilot plant;
 - l) Waswater van de KOH water van de Battolyser pilot plant.
5. Het eindeffluent van de afvalwaterstromen, als bedoeld in het eerste lid, onder d tot en met l, dient te worden geloosd via het lozingspunt met legendanummer 37, als aangegeven in het opstellingsplan in bijlage 1a, behorende bij de beschikking met kenmerk DNN 2012/3126.
6. De te lozen deelstromen, als bedoeld in het eerste lid, onder a t/m j, dienen te worden geloosd volgens het schema afvalwaterstromen, als aangegeven in bijlage 1e, behorende bij de beschikking met kenmerk DNN 2012/3126.
7. De te lozen deelstromen afkomstig van de Battolyser, als bedoeld in het eerste lid, onder k en l, dienen te worden geloosd volgens het schematisch overzicht, als aangegeven in bijlage 1f behorende bij deze beschikking.

Artikel 4 wordt gewijzigd door:

- lid 1 te wijzigen;
- lid 2 te wijzigen.

Artikel 4 lid 1 en lid 2 komen daarmee in zijn geheel als volgt te luiden:

Artikel 4 Lozingseisen afvalwater

1. De te lozen effluënten van de olie/waterafscheiders als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder e t/m j, en van de Battolyser, als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder k en l tezamen, mogen de in de hiernavolgende genoemde waarde van de betreffende parameter niet overschrijden.

Lozingseisvoorwaarden voor het effluent van de olie/waterafscheiders					
Parameter	max. waarde	Eenheid	soort monster	Analysemethode (NEN)	rapportage grens
Minerale olie	20	mg/l	steek	NEN-EN-ISO 9377-2	0,1 mg/l

Datum
22 mei 2019

Nummer
RWS-2019/17307

2. Het te lozen effluent van de verzamelopvangbakken, ontstaan uit de deelstromen als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder d t/m l, mag de in de hiernavolgende genoemde waarde van de betreffende parameter niet overschrijden.

Lozingseisvoorwaarden voor het te lozen effluent van de verzamelopvangbakken					
Parameter	max. waarde	Eenheid	soort monster	Analysemethode (NEN)	rapportage grens
Onopgeloste bestanddelen	20	mg/l	steek	NEN 6621	5 mg/l
Minerale olie	20	mg/l	steek	NEN-EN-ISO 9377-2	0,1 mg/l
N-totaal	12	mg/l	steek	N-Kj: NEN 6646 NO ₂ & NO ₃ : NEN-EN-ISO 13395	0,2 mg/l 0,1 mg/l
P-totaal	1,5	mg/l	steek	NEN-ISO 15681-2	0,05 mg/l

4. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op de vergunning van 7 juli 2009, met kenmerk DNN 2009/3457, en daarbij horende wijzigingsbesluiten van 29 april 2011, met kenmerk DNN 2011/1561, en van 18 september 2012, met kenmerk DNN 2012/3126.

4.1 Aanleiding

De Nuon Magnum centrale betreft een aardgasgestookte elektriciteitscentrale. De centrale is ontworpen voor flexibele bedrijfsvoering en continu bedrijf. In Nederland wordt fors geïnvesteerd in hernieuwbare energie. Het aanbod windenergie en zonne-energie aan het netwerk neemt toe. De omvang van dit aanbod fluctueert. Dit vraagt van elektriciteitsbedrijven en netbeheerders om manieren te vinden om met deze variabele beschikbaarheid van energie om te gaan.

Nuon is voornemens om een Battolyser pilot plant (hierna: Battolyser) te bedrijven, bestaande uit een gecombineerde accu en elektrolyser, ten behoeve van de opslag van energie. Dagelijkse energiewisselingen kunnen in de accu worden opgeslagen. Door het elektrolyse proces in te zetten kan energie voor langere termijn opgeslagen worden. Dit geschiedt door elektriciteit te gebruiken voor de productie van waterstof.

De Battolyser pilot plant heeft een capaciteit van 30 kW (H₂-productie), en een batterij opslag van 60 kWh. De eenheid wordt opgesteld in de Magnumcentrale. De opslag van elektriciteit vindt plaats in een Ni-Fe accu. De waterstof wordt geproduceerd door elektrolyse van water. Daarbij wordt gebruik gemaakt van een KOH elektrolyt.

Datum
22 mei 2019

Nummer
RWS-2019/17307

Bij het bedrijven van de Battolyser pilot plant wordt afvalwater geproduceerd. Dit betreft condensaat, dat gevormd wordt bij het koelen van waterstof in de H₂-koeler. Daarnaast wordt afvalwater geproduceerd in de KOH wasser, waar de waterstof ontdaan wordt van resten elektrolyt.

4.2 Gewenste wijziging

Nuon vraagt wijziging van de vergunning aan ten behoeve van het plaatsen, testen en bedrijven van de Battolyser. Dit omvat het lozen van condensaat afkomstig van de H₂-koeler, en het lozen van de afvalwaterstroom afkomstig van de KOH wasser.

De afvalwaterstroom afkomstig van de KOH wasser bestaat uit gedemineraliseerd water dat verontreinigd is met minder dan 10 ppm KOH. Dit betreft een afvalwaterstroom met een debiet van maximaal 88 m³/jaar. De temperatuur van de afvalwaterstroom bedraagt maximaal 30 °C.

Ten behoeve van het proces wordt het elektrolyt KOH gebruikt. Ten hoogste 1.000 liter 12 molair KOH zal worden opgeslagen in de chemicaliën opslagruimte. Daarnaast zal er in het systeem een totaal volume (+10%) van 804 liter 6 molair KOH, en een totaal volume van 402 L 12 M KOH aanwezig zijn.

De condensaatstroom afkomstig van de H₂-koeler betreft een continue afvalwaterstroom gedurende de periode waarin de Battolyser in bedrijf is, met een maximaal debiet van 0.09 m³/jaar. De temperatuur bedraagt maximaal 30 °C.

De condensaatstroom en de afvalwaterstroom afkomstig van de KOH wasser zullen via een vaste afvoerleiding in het bestaande bedrijfsriool worden gebracht. Het rioleringsstelsel wordt daartoe niet gewijzigd. De lozing vindt stroomafwaarts van de full retention olie/waterafscheider plaats op het oil contaminated drainage system. De lozing vanuit de Battolyser komt samen met het effluent van de full retention olie/waterafscheider in een controlevoorziening met nummer 00GSK11BB001. Het afvalwater stroomt vanaf dat aansluitingspunt via het bestaande rioolstelsel naar het lozingspunt in de Wilhelminahaven, zoals weergegeven in bijlage 1f behorende bij deze beschikking.

5. Toetsing aanvraag

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Wtw zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a) voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
- b) in samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c) de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels. De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader op de effecten van uw initiatief op waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling. De effecten op veiligheid en waterkwantiteit spelen geen rol bij dit besluit.

Aan de hand van het in § 5.1 beschreven beleid, volgt in de paragraaf § 5.2 de toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer.

5.1 Beleid voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

Beleid ten aanzien van emissies

Het Nationaal Waterplan houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet

Datum
22 mei 2019

Nummer
RWS-2019/17307

algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven:

'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

De Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in de bijlage bij de Mor. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen.

Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritaire stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor. De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De KRW vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hier aan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1. of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Beleid voor de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen

Het Nationaal Waterplan kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in het Beheer- en Ontwikkelplan voor de Rijkswateren (Bprw 2016-2021). Voor het Eems-Dollard gelden de volgende functies:

- Natuur
- Zwemwater
- Koel- en proceswater
- Archeologie, gebouwd erfgoed en historisch landschap
- Energieproductie
- Waterrecreatie en oeverrecreatie
- Kabels en leidingen

Uitgangspunt van het Bprw is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de kerntaken waterveiligheid, voldoende water, schoon en gezond water, veilig verkeer over water en duurzame leefomgeving op orde zijn. Voor de functies natuur en zwemwater gelden echter aanvullend op de basiskwaliteit wettelijke eisen voor de waterkwaliteit en/of het gebruik van de betreffende gebieden die voortvloeien uit Europese verplichtingen.

Beleid voor risico's van onvoorziene lozingen

De waterkwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam kan ernstig verstoord raken als gevolg van onvoorziene lozingen. Ten einde onvoorziene lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren, heeft de CIW het rapport "Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen" opgesteld. Het rapport is in principe van toepassing op alle situaties die een risico voor het oppervlaktewaterlichaam kunnen vormen. Het

Datum
22 mei 2019

Nummer
RWS-2019/17307

beleidskader kan zodoende worden toegepast in het kader van de Waterwet- en omgevingsvergunningverlening en trajecten in het kader van het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO 2015). Het BRZO is de wettelijke implementatie van de Europese Seveso III Richtlijn. Het doel van de richtlijn is, net als de twee eerdere Seveso richtlijnen, de preventie van zware ongevallen bij inrichtingen waar grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen aanwezig zijn of kunnen zijn. De richtlijn beoogt het milieu en de gezondheid van werknemers en de bevolking te beschermen tegen rampen en zware ongevallen.

In het kader van de Waterwet betekent dit dat analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater de emissie-aanpak ook geldt voor onvoorziene lozingen. Primair moet voldaan worden aan de "stand der veiligheidstechniek". Dit beperkt de kans en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorziene lozingen. Vervolgens zullen de resterende risico's in kaart gebracht moeten worden volgens de selectiemethodiek voor stoffen en activiteiten verwoord in bijlage 2 van het CIW-rapport. Deze selectie-methodiek is uitgebreid beschreven in het Riza-rapport "Beschrijving van de methode voor de selectie van activiteiten binnen inrichtingen ten behoeve van het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorziene lozingen". Bij dit selectiesysteem worden verschillende activiteiten en lozingsituaties onderscheiden en gekwantificeerd naar effecten op het oppervlaktewaterlichaam. Een overzicht hiervan is hieronder weergegeven:

Directe lozing/afstroming in het oppervlaktewaterlichaam:

1. toxische effecten;
2. sterfte van aquatische organismen als gevolg van zuurstofdepletie;
3. de vorming van drijfslagen.

De kansen en de effecten van onvoorziene lozingen worden ingeschat met behulp van het computerprogramma Proteus. Deze applicatie is publiekelijk beschikbaar via de Helpdesk Water.

Het samenstel aan gegevens over de risico's van onvoorziene lozingen, bestaande uit de beschrijving van de stand der veiligheidstechniek, de selectie van stoffen en activiteiten en de risico inschatting ten opzicht van het referentiekader, wordt de milieurisicoanalyse genoemd. Ook niet BRZO-plichtige bedrijven dienen een milieurisicoanalyse op te stellen, voor zover zij op basis van de selectie-methodiek, een relevant risico vormen.

5.2 Toetsing aan het beleid voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

Toetsing aan beleid ten aanzien van emissies

1. Toetsing maatregelen preventie en hergebruik

De hoofdstroom van afvalwater vanuit de Battolyser bestaat uit KOH houdend gedemineraliseerd water uit de KOH wasser (in de vergunningaanvraag scrubber genoemd). In deze wasser wordt het waterstofgas uit de Battolyser, na afscheiding van de elektrolyt (KOH), onder toevoeging van gedemineraliseerd water van resten KOH ontdaan. Hierbij ontstaat afvalwater. Ten behoeve van de efficiëntie van de KOH wasser, wordt de concentratie KOH in gedemineraliseerd water zo geregeld dat deze maximaal 10 ppm bedraagt. Dit wordt geregeld door gedemineraliseerd water toe te voegen. De behandeling met deze KOH wasser is noodzakelijk om de onderdelen waar H₂ gebruikt wordt te beschermen tegen KOH, en het verlies van KOH te beperken.

Ten behoeve van het hergebruik van KOH, wordt de vloeistof uit de KOH-wasser teruggevoerd naar, en hergebruikt via, de H₂-separator en de elektrolytrecirculatiepomp. Hierdoor wordt KOH hergebruikt, en wordt de lozing van KOH tot een minimum beperkt.

Met betrekking tot preventie en hergebruik oordeelt het bevoegd gezag dat niet voorkomen kan worden dat water in contact komt met verontreinigingen gedurende de behandeling van waterstof in de KOH wasser, en dat het verlies van KOH beperkt wordt door hergebruik.

2. Toetsing aan de beste beschikbare technieken (BBT)

Het toepassen van ten minste de BBT heeft als doel om een hoog niveau van bescherming van het milieu te bereiken. De BBT betreffen de meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen. Hierbij dienen kosten en baten en technische en economische haalbaarheid in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort in aanmerking te worden genomen.

Het debiet van de lozing van waswater afkomstig van de KOH wasser bedraagt 88 m³ per jaar. Het debiet van de lozing afkomstig van de H₂ koeler bedraagt 0,09 m³ per jaar. Het waswater afkomstig van de KOH wasser bestaat uit deminwater en 10 ppm KOH. Het water afkomstig van de H₂ koeler bestaat uit deminwater.

Het milieu is niet gebaat bij zuivering van het afvalwater. KOH is namelijk goed oplosbaar in water. Daarnaast is de concentratie kalium ionen hoger in het ontvangende oppervlaktewater dan in de lozing. Tevens is het hydroxide ion een natuurlijk onderdeel van water.

Gelet op de omvang van de lozing en op de mate van verontreiniging van het uit de Battolyser afkomstige afvalwater, oordeelt het bevoegd gezag dat het maken van

kosten om emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu te voorkomen niet opweegt tegen de baten die bereikt kunnen worden door dit afvalwater te zuiveren.

3. Immissietoets

Met behulp van de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren.

Het bevoegd gezag oordeelt dat het lozen van het afvalwater afkomstig uit de Battolyser niet leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem. Ook aan dit oordeel ligt de motivering ten grondslag, dat de concentratie kalium ionen in de lozing lager is dan in het ontvangende oppervlaktewater, en dat hydroxide ionen een natuurlijk onderdeel zijn van water.

Toetsing aan beleid ten aanzien van de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Bij de toetsing van uw vergunningaanvraag is beoordeeld of de lozing afkomstig van de Battolyser de vervulling van de aan de Eems-Dollard toegekende functies nadelig beïnvloedt.

Het debiet van de lozing van waswater afkomstig van de KOH wasser bedraagt 88 m³ per jaar. Het debiet van de lozing afkomstig van de H₂ koeler bedraagt 0,09 m³ per jaar. Het waswater afkomstig van de KOH wasser bestaat uit deminwater en 10 ppm KOH. Gelet op de omvang van de lozing, de mate van verontreiniging, en de aard en omvang van het ontvangende oppervlaktewater, oordeelt het bevoegd gezag dat de aangevraagde wijziging geen invloed heeft op de maatschappelijke functievervulling van de Eems-Dollard.

Toetsing of de te vergunnen lozing van invloed is op de emissies afkomstig van activiteiten waarvoor reeds een vergunning is verleend.

Voor de lozing van het effluent uit de Battolyser wordt gebruik gemaakt van het riool dat reeds is aangelegd ten behoeve van activiteiten waarvoor eerder een vergunning is verleend (bestaande bedrijfsriool). Om deze reden wordt hier getoetst of er invloed is op emissies afkomstig van die activiteiten. De emissies afkomstig van deze activiteiten worden zoveel als mogelijk beperkt door toepassing van ten minste de BBT.

Het effluent van de Battolyser mengt met het effluent van de full retention olie/waterafscheider. Het functioneren van de full retention olie/waterafscheider techniek wordt geborgd door de lozingseis die gesteld is voor de parameter minerale olie. Om de concentratie van deze parameter in het afvalwater vast te stellen worden afvalwatermonsters genomen van het effluent van de olie/waterafscheiders in de controlevoorziening met nummer 00GSK11BB001.

Doordat het effluent van de Battolyser op de controlevoorziening met nummer 00GSK11BB001 aansluit, wordt het effluent van de full retention

olie/waterafscheider verdund. De lozing van het effluent van de Battolyser bedraagt maximaal 10 l/uur. Het effluent van de olie/waterafscheider bedraagt zelf bij zeer beperkte doorvoer 1000 l/uur. Het bevoegd gezag oordeelt dat het verdunnende effect van het effluent van de Battolyser dermate klein is, dat aanpassing van de gestelde lozingseis niet noodzakelijk is.

Toetsing aan beleid voor risico's van onvoorziene lozingen

Nuon heeft maatregelen getroffen om de risico's van onvoorziene lozingen te beperken. De Battolyser eenheid is opgesteld in een container met opvangbak met een capaciteit van 110% van de elektrolyt vloeistofinhoud van de eenheid. Voor KOH (50%) gelden de classificaties C; R35 Xn; R22 en H302, H314, H290 (CLP). In het CIW document worden geen drempelwaarden gesteld voor de classificaties die gelden voor KOH. Het MRA hoeft daarom niet te worden geactualiseerd.

6. Procedure

Op grond van artikel 6.26, tweede lid heeft de voorbereiding van deze vergunning volgens het gestelde in artikelen 3.8 en 3.9, eerste lid, onderdeel a en tweede tot en met vierde lid van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht jo. Afdeling 4.1.2 van de Algemene wet bestuursrecht plaatsgevonden. Aangezien de aanvraag tot wijziging van de vergunning voor het lozen van stoffen niet leidt tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen dan volgens de geldende vergunning zijn toegestaan, is volgens artikel 6.26 lid 2 Waterwet afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht niet van toepassing.

Deze vergunning treedt in werking na de bekendmaking.

Coördinatie

De artikelen 6.27 tot en met 6.29 van de Waterwet gaan over de gecoördineerde indiening van aanvragen en gecoördineerde voorbereiding van besluitvorming op aanvragen voor een watervergunning en een omgevingsvergunning zoals voorgeschreven in hoofdstuk 14 van de Wet milieubeheer.

De coördinatieregeling is niet van toepassing op watervergunningen voor het lozen vanuit een inrichting met IPPC-installaties die niet met afdeling 3.4 Awb worden voorbereid. De door Nuon gevraagde wijziging van de watervergunning wordt niet met afdeling 3.4 Awb voorbereid, omdat het een wijziging betreft zoals bedoeld in artikel 6.26, tweede lid van de Waterwet.

7. Conclusie

De ingediende aanvraag en de daarbij overgelegde gegevens voldoen aan de in artikel 6.26, tweede lid van de Waterwet gestelde eisen. De beoogde verandering leidt niet tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de chemische en

ecologische kwaliteit van watersystemen dan volgens de geldende vergunning al zijn toegestaan.

Datum
22 mei 2019
Nummer
RWS-2019/17307

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
hoofd Vergunningverlening,
Rijkswaterstaat Noord-Nederland

10.2.e

Datum
22 mei 2019

Nummer
RWS-2019/17307

9. Mededelingen

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure, of wanneer u zich op een of andere manier heeft gestoord aan de wijze waarop bij de besluitvorming met u of uw belangen is omgegaan, kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?

Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken.

U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn. De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de bij het besluit vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?

Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de minister van Infrastructuur en Waterstaat, ter attentie van Rijkswaterstaat Noord-Nederland afdeling Werkenpakket, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht.

In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

Datum
22 mei 2019

Nummer
RWS-2019/17307

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven. De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.

Een afschrift van deze vergunning wordt gestuurd naar:

- Gemeente het Hogeland, e-mail: gemeente@hethogeland.nl
- Omgevingsdienst Groningen, e-mail: info@od-groningen.nl
- Provincie Groningen, e-mail: loketvergunningen@provinciegroningen.nl
- Waddenvereniging, e-mail: info@waddenvereniging.nl
- Natuur- en Milieufederatie Groningen, e-mail: info@nmfgroningen.nl

Datum
22 mei 2019

Nummer
RWS-2019/17307

Bijlage 1f: Schematisch overzicht van de lozing van de afvalwaterstroom afkomstig van de Battolysier op het bedrijfsriool.

